Hayat mürekkebiyle yazdığın kitap

Her insan bir kalemdir ve ona verilen hayat, o kalemin mürekkebidir. Bu mürekkep damla damla akar; her nefes bir satır, her gün bir sayfa olur. İnsan farkında olmadan bir kitap yazar: sözleriyle, bakışlarıyla, niyetleriyle, tercihleriyle…

Fakat mesele sadece yazmak değildir; çünkü herkes yazar. Asıl mesele, ne yazdığıdır. Kimi ömrünü boş ve manasız satırlarla doldurur, kimi karanlık cümlelerle… Kimi de az yazar ama her kelimesi nurlu, her satırı ebediyete yakışır olur.

Bu mürekkep sınırlıdır; her geçen gün biraz daha eksilir. Ne geri doldurulabilir ne de geri alınabilir. **Bir gün gelir, mürekkep tamamen biter. Kalem susar, kitap kapanır. Artık ne bir kelime eklenebilir ne de bir harf silinebilir.**

Fakat iş burada bitmez. Yazılan o kitap alınır; gizli açık her satırıyla incelenir, niyetler ve ameller tek tek ortaya konur. **Sonra o kitap insana uzatılır ve “Oku kitabını!” denilir.** İşte o an, okuyacak olan da yazan da aynı kişidir.

Bu yüzden ey insan! Bugün yazdığın her satırın, yarın önüne konulacağını unutma. Kalemini rastgele oynatma, mürekkebini boşa harcama.

Öyle şeyler yaz ki, o gün geldiğinde kendi kitabını okurken pişmanlık değil, huzur duyasın. Çünkü o kitap başkasının değil, senin hayatının hikâyesidir.